

Stîncă tare în pustie

Prin arșița lumii, mereu frămîntat,
Și fără de pace, și fără de scut,
O cale mai bună eu am căutat,
Căci nici o nădejde eu n-am mai avut.

Cor:

(Dar) Stîncă tare în pustie
Am aflat și am găsit,
În iubirea Lui cea vie,
Sînt salvat, sînt mîntuit.

Prin văile lumii mereu căutam,
O viață mai bună, un vis fericit,
Dar numai necazuri mereu întîlneam,
Și visul de aur mi s-a risipit.

Comoara vieții acestui pămînt,
Cu setea în suflet mereu o doream,
Dar ca pe o frunză purtată de vînt,
Eu tot mai în sus, mai departe-o vedeam.

Dar după acestea, din noaptea de chin,
Din visele mele eu m-am deșteptat,
Și-am zis: "O, Isuse, la Tine eu vin,
Căci numai prin Tine eu voi fi salvat.

Și ție se poate ți s-a întîmplat,
Dar chiar dacă visele ți le-ai împlinit,
Mai este un vis, nu uita, minunat,
Să scapi de la moarte și să fii salvat.

Amin